

гытувахъ всякой день писанія-та, да ли е това така. Мнозина прочее отъ тѣхъ повѣрувахъ; и отъ почтенны-тѣ Еллинскы жєны, и отъ мъжіе-тѣ не малко” (Дѣян. 17; 11, 12). Отъ това ся видѣ, че и жены-тѣ испытувалы писанія-та, както и мъжіе-тѣ, и были похвалны за това.

“И че отъ детинство знаетъ Священны-тѣ Писанія, които могатъ да тя умудрятъ на спасеніе чрѣзъ вѣрж-тѣ въ Христа Іисуса. Всичко-то писаніе е Богодухновенно, и полезно за наученіе, за обличеніе, за поправленіе, за наставленіе въ правдж-та, за да бжде чєловѣкъ-тѣ Божій съвършенъ, приготвенъ за всяко добро дѣло” (2 Тим. 3; 15-17). Тука видимъ, че и дѣца-та даже могатъ да четѣтъ и да знаѣтъ Свято-то Писаніе. Ако дѣца-та могатъ да четѣтъ и да знаѣтъ Свято-то Писаніе, то колко по много могатъ мъжіе-тѣ да го разбиратъ.

“Заповѣда имъ (на священницы-тѣ) Моисей, и рече: Ще прочташь тоя законъ прѣдъ всичкій Израиль, за слушаніе нимъ. Събери людіе-тѣ, мъжіе-тѣ и жены-тѣ, и дѣца-та, и чужденецъ-тѣ си, който е отъ вѣтрѣ врата-та ти, за да чуѣтъ и да ся научатъ, и да ся боятъ отъ Господа Бога вашего, и да внимаѣтъ да вършатъ всичкы-тѣ словеса на тоя законъ” (Второзакон. 31; 10-13). И не было дума отъ колкото е заповѣдалъ Моисей, гоѣто Іисусъ не прочелъ прѣдъ всичко-то събраніе Израилєво, прѣдъ жєны-тѣ и прѣдъ дѣца-та и прѣдъ чужденцы-тѣ които ся на-